

ע"פ 28363/03/17 - מרב רבקה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 מאי 2017

עפ"ת 28363-03-17 מרב רבקה נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המערערת
מרב רבקה
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערערת עו"ד אברהם מלכה

ב"כ המשיבה עו"ד אלירן אשכנזי

המערערת התייצבה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. לפני ערעור על גזר דינו של בימ"ש השלום לתעבורה בפ"ת, מיום 28.2.17 (כב' השופטת טל אוסטפלד נאוי), בגדרו הושתו על המערערת:

קנס בסך 1,400 ₪.

פסילה בפועל למשך 14 יום.

פסילה על תנאי בת 3 חודשים למשך 3 שנים.

2. המערערת הורשעה בעבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לסעיף 16(ב) לפקודת התעבורה, וזאת מיום 6.12.16.

3. בגזר דינו התייחס בימ"ש קמא לחומרת העבירה בה הורשעה המערערת, כאשר בעברה הרשעות גם בעבירה של שימוש בטלפון בעת הנהיגה, וזאת מ-2015, ולחובתה אף 20 הרשעות קודמות, כשרובן התיישנו.

עמוד 1

בימ"ש קמא ציין בין נימוקיו כי התחשב במצבה הבריאותי של הנאשמת כפי שהוצגו אף בטיעוניו לעונש של ב"כ המאשימה (שם).

4. בהודעת הערעור מפרט ב"כ המערערת כי להערכתו שגה בימ"ש קמא בקביעת מתחם הענישה (פסילה בפועל לתקופה של עד שנה, פסילה על תנאי, קנס בין מאות ל' עד אלפי ל' ומאסר על תנאי).

כן מתייחס ב"כ המערערת לעובדה כי בהתאם לתקנה 15ב לתקנות התעבורה, פסילת רישיון על תנאי של מורה נהיגה בגין שימוש בטלפון בשעת הוראת נהיגה, בניגוד לסעיף 16ב לפקודה, הינה למעשה פסילה בפועל, וזאת מחמת העובדה כי המפקח על בתי הספר לנהיגה רשאי שלא לחדש רישיון נהיגה של מורה לנהיגה כאשר מרחפת מעל צווארו עננת הפסילה המותנית.

ב"כ המערערת אף הפנה לפסיקה רלוונטית בה לא הושתה פסילה - הוא ביקש לגזור מכלל אחידות הענישה גם את ביטול הפסילות שהושתו על המערערת, ולהותיר את עונשה בקנס בלבד.

5. מאידך, ציין ב"כ המשיבה את העובדה כי עונשה של המערערת הושת במסגרת הסדר טווח שבין הצדדים (כאשר המאשימה הגבילה עצמה ל-30 ימי פסילה, תנאי וקנס) - ועל כן אין על בית המשפט של הערעור להתערב בנסיבות אלה בגזר דינו של בימ"ש קמא - מקום בו אין סטייה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת בגזרת דינה של המערערת.

עוד ציין ב"כ המשיבה את הרשעותיה הקודמות של המערערת, את העובדה שהורשעה בעבירה דומה, ובאשר להתיישנות הרשעותיה - לא מצא בכך כדי להטעות את הכף לעבר שינוי גזר דינו של בימ"ש קמא.

6. לאחר שנדרשתי לטיעוני הצדדים, אני סבורה כי יש מקום להתערבות מסוימת בגזר דינו של בימ"ש קמא, הגם שלא נפלה שגגה מאצלו.

אני סבורה כי אך מחמת העובדה שלא ניתן משקל מספיק למצבה הבריאותי של המערערת, בהיותה חולת סרטן, כמו גם לעובדה כי עברה אינו מכביד, וזאת נוכח היותה אוחזת ברישיון נהיגה משנת 1977, ומרבית הרשעותיה הקודמות התיישנו.

7. אכן, יש מקום להרתיע נוהגים, וקל וחומר מורי נהיגה מלבצע עבירה שבה הורשעה המערערת - אך אני סבורה כי האיזון המתבקש מחייב הקלה מסוימת בדינה וזאת במכלול השיקולים הרלוונטיים, טרם גזירת עונשה.

8. נוכח האמור, אני מורה על צמצום משך הפסילה המותנית לכדי 30 יום, למשך 3 שנים.

כל רכיביו האחרים של גזר הדין - יוותרו על כנם.

עמוד 2

9. ניתנת אורכה להפקדת הרישיון עד ליום 1.6.17 בשעה 10:00.

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ז, 04/05/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת